

Něpojedu, ma děvečko,
slub mi moju byť.
»Co bym ja ti slubovala?
Něumim robiť.

Něumim ja kaše vařit,
ani chleba pečť.«
Něstaraj se, moja mila,
naučim tě přec.

Kyj dubovy, kyj dubovy
nauči vařit,
a hrabovy, ten nauči
těbe chleba pečť.

Než bys ty mně, můj synečku,
měl kyje chystať,
volim radše, můj synečku,
těbe zanechať.

Už sem ja je opuščený
jak ten polní ptak,
kery lice ve dně v noci
po horach, dolach.

¹⁾ Dy sem ja jel do polečka,
ešče něbyl deň;
nadešel sem švarne děvče,
ono pleje len.

446. *Jiné čtení a pěni*

Ze Skřipova

Za na - ši - mi hu-mny, za na - šum sto - do-lum ple - je dzě - vče len, při - jel - cě k ni
pro - šva - rny šo - ha - jek, pře - jel ji pře - zeň.

Za našimi humny, za našum stodolum
pleje dzěvče len;
přijelcě k ni prošvarny šohajek,
přejel ji přežeň.

Pomož tobě Pan Bůh, ma mila dzěvucho,
jak ty pleješ len.
A dajž to Pan Bůh, můj mily synečku;
nějedz mi přežeň.

»A ja něpojedu, ma mila dzěvečko,
slub mi moju byť.«
A co bym ja tobě slubovala?
Něumim robić.

»A dosci to jest ta robocička,
dyž ty pleješ len.«
A ledva mne ta moja macička,
vněvolila ven.¹⁾

A ohledni se, ma mila dzěvucho,
na haj zeleny!
Kyj dubovy a makytovy
nauči robić.

Skoro by toto, můj šohajku, bylo,
ešče němaš nic,
a už by si se nade mnu potřisal,
že mne budžeš bić.²⁾

¹⁾ vyhnala kyjem.

²⁾ Obezdrí ty se, prošvarna dzěvucho,
na ten černý les!
Rosćě tamyk březovy pruteček,
nauči cě přec.

Skoro, synečku, skoro, šohajičku,
skoro slubuješ,
bo mi ty ešče, chvala Panu Bohu,
něrozkazuješ.

213. UCHLÁCHOLENÝ PES

147.

Z Poštorné. Erb. III. 57

An-ka, An-ka, An-du - le-nka, An-ka, An-ka, An - du - le - nka, chodiu sem k vám od ma - lu - nka.

[: Anka, Anka, Andulenska, :]
chodiu sem k vám od malunka.

Chodiu sem k vám přes trávníček,
předsedau mia černý psíček.

Házau sem mu z kapse kůrky:
Pusť mia, psíčku, do komůrky.